שער המצוות — בא

מצות הפסח כחיב אל תאכלו ממנו נא כו' נוטריקון של מלת נ"א הם בחי' אותם התרין צפרין הנז' בפ' ויחי והם ר"ת נעמ"ה אגר"ת כי אלו הם בחי' אותם התרין צפרין וכבר נת' שם במקומם בשער מאמרי הזוהר. מצוה שלא לעשות מלאכה ביו"ט אלא מלאכת אוכל נפש בלבד כמ"ש אך אשר יאכל לכל נפש כו'. ענין זה נתבאר באורך בשער התפלה בדרוש הי"ט וע"ש. והנה דע כי כללות כל הימים טובים כולם הם בסוד התבו' הנק' והאם רובצת על האפרוחים כו' אבל לא בבינה העליונה והנה השם של התבונה הוא הוי"ה דס"ג ועם י' אותיותיהם הם ע"ג כמנין יו"ט ועכ"ז בפרטות כל יו"ט ויו"ט יש לו בחי' בפ"ע הא כיצד ביו"ט של פסח עולין זו"ן עד ספי' א' של התבו' ויזדווגו שם וביו"ט של עצרת יעלו זו"ן בספי' אחרת כו' אבל הכלל של כולם והצד השוה שבכולם הוא שכל הי"ט (*א) הם בתבונה ולא בבינה העליונה ונודע כי זו התבונה היא המתלבשת תוך ז"א והנה נודע כי ג' עלמין אינון כנז' באדרת נשוא וכבר נת' שם כי העולם הראשון כנגד עולם הבריאה שהוא אל"ף והב' נ"ז כנגד עולם היצירה והג' צ"ו כנגד עולם העשייה והנה ענין מלאכה היא בעולם העשייה אשר שם תוקף הקלי' כי כן מלאכה בגי' צ"ו ולכן נאסרה ביו"ט שלא יתערבו ביום זה הקלי' אשר שם אבל מלאכת אוכל נפש הוא ביצירה (*ב) שאין שם כל כך תגבורת הקלי' כי כן אוכל בגי' נ"ז ולכן הותר מלאכת אוכל נפש ביו"ט (*ג):